

Doplňující poznámky k životopisu a dílu F.V. Lorenze

manželé Novobilští, Ústí nad Labem

Kompletigaj notoj pri la vivo kaj verko de F.V. Lorenz

geedzaj Novobilský, Ústí nad Labem

Fotis Jarka Čejková

Přednášející informovali, že František Vladimír Lorenz je v Brazílii třetí nejslavnější Čech (po prezidentovi Kubitschovi a podnikateli Baťovi), že v Rio de Janeiro je velké nakladatelství nesoucí jeho jméno, že byl prvním, kdo do portugalského a pak do esperanta přeložil Bhagavad-gítu, že ovládal více než stovku jazyků a zanechal kolem osmdesáti knih. Že při učitelských zkouškách dokázal aktivní znalost cizích jazyků, když komise pozvala rodilého mluvčího japonštiny, on si s ním nejen dokázal povídat, ale poznal i jakým nářečím mluví. Přesto odmítal přijmout nabídky na práci ve státních službách a zůstal raději učitelem dětí. Vlastních dětí měl s manželkou Idou 13, poskytoval pomoc dalším deseti dětem, mezi nimi jedné černošce. Studoval různé filozofické směry a náboženství, které jej inspirovalo k obdivuhodné celoživotní filantropii, spiritualismu a spiritismu.

Pocházel z chudé rodiny se 4 dětmi ze Zbyslavi, přesto ho rodiče za velkých obětí poslali na studium, když viděli jeho mimořádné nadání. V osmnácti nejen vydal první učebnici esperanta pro Čechy (1890), ale také dělnický časopis, který ovšem vydával pod jménem staršího plnoletého kamaráda. Až v 19 letech ho otec prohlásil za plnoletého (tehdy byla plnoletost v 21 letech) a mohl se pod časopis podepsat, což ho ovšem dovedlo před rakouskou policii. Před nástupem na vojenskou službu uprchl do Brazílie dobrodružným způsobem. Kamarád, který měl zařízený pas a vízum, zůstal kvůli děvčeti doma, a Lorenz vycestoval místo něj pod jeho jménem. Během cesty lodí z Hamburku přes oceán se naučil obstojně portugalsky. V Brazílii byly četné rebelie a zápasy o moc, všude chudoba a hlad. Jeho to ale neodradilo, oženil se s Němkou, stal se učitelem. Psal, překládal, vydával. Dodnes zůstává záhadou, jak získal obrovské vzdělání a znalost tolika cizích jazyků bez kontaktu se vzdělanci tehdejší doby a jeho knihovna na konci života obsahovala jen několik desítek knih. On sám to prý přisuzoval spiritismu a kontaktu s oním světem. Své zážitky později popsal v československém časopise Samostatnost.

La prelegantoj

